Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

της 6ης Οκτωβρίου 2004

σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ►M2 στον τομέα της γεωργίας ◄

(ΕΕ L 325 της 28.10.2004, σ. 4)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1998/2006 της Επιτροπής της 15ης Δεκεμβρίου 2006	L 379	5	28.12.2006
►**M2**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 875/2007 της Επιτροπής της 24ης Ιουλίου 2007	L 193	6	25.7.2007

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 6ης Οκτωβρίου 2004

σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ►M2 στον τομέα της γεωργίας ◄

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1998, για την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων [1], και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1,

Αφού δημοσίευσε σχέδιο του παρόντος κανονισμού [2],

Κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή για τις κρατικές ενισχύσεις,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 994/98 εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να καθορίζει σε κανονισμό ανώτατο όριο κάτω από το οποίο οι ενισχύσεις θεωρούνται ότι δεν πληρούν όλα τα κριτήρια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης και συνεπώς δεν υπόκεινται στη διαδικασία κοινοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης.

(2) Η Επιτροπή εφάρμοσε τα άρθρα 87 και 88 της συνθήκης και ειδικότερα διευκρίνισε, σε πολλές αποφάσεις, τον ορισμό της ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Η Επιτροπή έχει επίσης αποσαφηνίσει, πιο πρόσφατα δε στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής [3], την πολιτική της ως προς ένα ανώτατο όριο των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας, κάτω από το οποίο μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν εφαρμόζεται το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Λαμβανομένων υπόψη των ειδικών κανόνων που ισχύουν στους τομείς της γεωργίας και της αλιείας, και των κινδύνων ακόμα και μικρά ποσά ενίσχυσης να πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης για τους εν λόγω τομείς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 69/2001 δεν εφαρμόζεται στους τομείς αυτούς.

(3) Υπό το φως της εμπειρίας που έχει αποκτηθεί από την Επιτροπή, και κυρίως από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών [4], και την εφαρμογή των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας [5], συνάγεται ότι τα πολύ μικρά ποσά ενισχύσεων που χορηγούνται στον τομέα της γεωργίας δεν πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, εφόσον συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις. Αυτό συμβαίνει στην περίπτωση κατά την οποία και τα ποσά ενίσχυσης που λαμβάνουν μεμονωμένοι παραγωγοί παραμένουν χαμηλά και το συνολικό ποσό της ενίσχυσης που χορηγείται στον τομέα της γεωργίας δεν υπερβαίνει κάποιο μικρό ποσοστό της αξίας παραγωγής. Η γεωργική παραγωγή στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα χαρακτηρίζεται συνήθως από το γεγονός ότι κάθε αγαθό παρά-

[1] ΕΕ L 142 της 14.5.1998, σ. 1.
[2] ΕΕ C 93 της 17.4.2004, σ. 9.
[3] ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 30.
[4] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 583/2004 (ΕΕ L 91 της 30.3.2004, σ. 1).
[5] ΕΕ C 232 της 12.8.2000, σ. 19.

▼B

γεται από πολύ μεγάλο αριθμό πολύ μικρών παραγωγών, οι οποίοι παράγουν ευρέως ανταλλάξιμα προϊόντα στο πλαίσιο κοινών οργανώσεων της αγοράς. Για το λόγο αυτό, η επίπτωση μικρών ποσών ενίσχυσης που χορηγούνται σε επιμέρους παραγωγούς στη διάρκεια συγκεκριμένης χρονικής περιόδου θα πρέπει να συνδέεται με την αξία της γεωργικής παραγωγής σε τομεακό επίπεδο κατά την ίδια χρονική περίοδο. Ο καθορισμός ανώτατου ορίου με τη μορφή ποσού ανά κράτος μέλος βάσει της αξίας της παραγωγής στο γεωργικό τομέα επιτρέπει να εξασφαλιστεί μία συνεκτική προσέγγιση σε όλα τα κράτη μέλη, που να στηρίζεται σε μία αντικειμενική οικονομική τιμή αναφοράς.

(4) Υπό το φως της εμπειρίας που έχει αποκτηθεί από την Επιτροπή στην αξιολόγηση κρατικών ενισχύσεων στον τομέα της αλιείας, ιδίως από εφαρμογή των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για την εξέταση κρατικών ενισχύσεων στους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας ([1]), και την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων και διαδικασιών για κοινοτική διαρθρωτική συνδρομή στον τομέα της αλιείας ([2]), συνάγεται ότι τα πολύ μικρά ποσά ενισχύσεων που χορηγούνται στον τομέα της αλιείας δεν πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, εφόσον συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις. Λόγω της ομοιότητας των χαρακτηριστικών παραγωγής στους τομείς της αλιείας και της γεωργίας, οι προϋποθέσεις αυτές πληρούνται επίσης όταν και το ποσό ενίσχυσης που λαμβάνεται από μια αλιευτική επιχείρηση παραμένει χαμηλό και το συνολικό ποσό της ενίσχυσης που χορηγείται στον τομέα της αλιείας δεν υπερβαίνει κάποιο μικρό ποσοστό της αξίας της αλιευτικής παραγωγής

(5) Για την ενίσχυση της διαφάνειας και της ασφάλειας του δικαίου, ενδείκνυται να θεσπιστεί με κανονισμό κανόνας για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στον τομέα της γεωργίας και της αλιείας.

(6) Λαμβανομένης υπόψη της συμφωνίας για τη Γεωργία ([3]), του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), ο εν λόγω κανονισμός δεν πρέπει να προβλέπει την απαλλαγή των εξαγωγικών ενισχύσεων ή των ενισχύσεων που ευνοούν εγχώρια προϊόντα εις βάρος εισαγομένων. Τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να αποφεύγουν την παροχή οιασδήποτε στήριξης η οποία αντιβαίνει στις δεσμεύσεις που προβλέπονται στην εν λόγω συμφωνία. Οι ενισχύσεις για την κάλυψη του κόστους συμμετοχής σε εμπορικές εκθέσεις, ή του κόστους των μελετών ή συμβουλευτικών υπηρεσιών οι οποίες απαιτούνται για την είσοδο ενός νέου ή υφιστάμενου προϊόντος σε νέα αγορά δεν αποτελούν κανονικά εξαγωγικές ενισχύσεις. Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την απόφασή του, της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, έκρινε ότι, εφόσον η Κοινότητα έχει θεσπίσει νομοθετική ρύθμιση για τη δημιουργία κοινής οργάνωσης αγοράς σε ορισμένο κλάδο της γεωργίας, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να μην λαμβάνουν κανένα μέτρο δυνάμενο να παρεκκλίνει από τη ρύθμιση αυτή ή να την αντιστρατευτεί ([4]). Η αρχή αυτή ισχύει επίσης και στον τομέα της αλιείας. Για το λόγο αυτό, ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε ενισχύσεις, το ποσό των οποίων καθορίζεται βάσει τιμής ή ποσότητας προϊόντων που τίθενται στην αγορά.

(7) Από την εμπειρία που έχει αποκτήσει η Επιτροπή μπορεί να συναχθεί ότι ενίσχυση η οποία δεν υπερβαίνει ανώτατο όριο 3 000 ευρώ ανά δικαιούχο στη διάρκεια περιόδου τριών ετών,

([1]) ΕΕ C 19 της 20.1.2001, σ. 7.
([2]) ΕΕ L 337 της 30.12.1999, σ. 10· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1421/2004 (ΕΕ L 260 της 6.8.2004, σ. 1).
([3]) ΕΕ L 336 της 23.12.1994, σ. 22.
([4]) Υπόθεση C-113/2000 Ισπανία κατά Επιτροπής, συλλογή 2002 σελίδα I-07601, αιτιολογική σκέψη 73.

▼B

εφόσον το συνολικό ποσό της ενίσχυσης αυτής που χορηγήθηκε σε όλες τις επιχειρήσεις κατά τα τρία έτη υπολείπεται ενός ανώτατου ορίου που καθορίζεται από την Επιτροπή περίπου στο 0,3 % της ετήσιας γεωργικής ή αλιευτικής παραγωγής, δεν επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών ή/και δεν στρεβλώνει ή απειλεί να στρεβλώσει τους όρους του ανταγωνισμού και κατά συνέπεια δεν εμπίπτει στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης. Η περίοδος των τριών ετών έχει ρευστό χαρακτήρα και επομένως για κάθε νέα χορήγηση ενίσχυσης ήσσονος σημασίας πρέπει να υπολογίζεται το συνολικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγήθηκαν κατά τα προηγούμενα τρία χρόνια. Η ενίσχυση ήσσονος σημασίας πρέπει να θεωρείται ότι έχει χορηγηθεί κατά το χρόνο απονομής στον δικαιούχο του νομίμου δικαιώματος να λάβει την ενίσχυση. Ο κανόνας αυτός για τις ενισχύσεις *ήσσονος σημασίας* δεν θίγει τη δυνατότητα που έχουν οι επιχειρήσεις να λαμβάνουν, για το ίδιο σχέδιο, κρατική ενίσχυση που έχει εγκριθεί από την Επιτροπή ή που καλύπτεται από κανονισμό απαλλαγής κατά κατηγορία.

(8) Για λόγους διαφάνειας, ισότιμης μεταχείρισης και ορθής εφαρμογής του ανώτατου ορίου για τις ενισχύσεις *ήσσονος σημασίας*, τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόζουν την ίδια μέθοδο υπολογισμού. Με σκοπό να διευκολυνθεί ο υπολογισμός αυτός και σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001, τα ποσά των ενισχύσεων που δεν έχουν τη μορφή επιχορήγησης σε μετρητά πρέπει να μετατρέπονται σε ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης. Ο υπολογισμός του ισοδυνάμου επιχορήγησης των ενισχύσεων που καταβάλλονται σε πολλές δόσεις και των ενισχύσεων που καταβάλλονται με τη μορφή δανείων με ευνοϊκούς όρους πρέπει να γίνεται με βάση τα επιτόκια που εφαρμόζονται στην αγορά κατά το χρόνο της χορήγησής τους. Για να εξασφαλίζεται η ομοιόμορφη, διαφανής και απλή εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, πρέπει να θεωρείται ότι τα επιτόκια της αγοράς είναι, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, τα επιτόκια αναφοράς, υπό τον όρο ότι, σε περίπτωση δανείου με ευνοϊκούς όρους, το δάνειο καλύπτεται από τις συνήθεις ασφάλειες και δεν ενέχει υπερβολικά υψηλό κίνδυνο. Τα επιτόκια αναφοράς πρέπει να είναι εκείνα που καθορίζονται περιοδικά από την Επιτροπή με αντικειμενικά κριτήρια και δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και στο Διαδύκτιο.

(9) Η Επιτροπή υποχρεούται να εξασφαλίζει ότι τηρούνται οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, και ιδίως ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει των κανόνων για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας πληρούν τους σχετικούς όρους. Σύμφωνα με την αρχή της συνεργασίας που διατυπώνεται στο άρθρο 10 της συνθήκης, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να διευκολύνουν την εκπλήρωση αυτής της αποστολής, δημιουργώντας τον αναγκαίο μηχανισμό για να εξασφαλίσουν ότι το συνολικό ποσό της ενίσχυσης, που χορηγείται βάσει του κανόνα για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας, δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο των 3 000 ευρώ ανά δικαιούχο ή τα συνολικά ανώτατα όρια που καθορίζονται από την Επιτροπή με βάση την αξία της γεωργικής ή της αλιευτικής παραγωγής ανά κράτος μέλος για μία περίοδο τριών ετών. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη πρέπει, όταν χορηγούν ενίσχυση ήσσονος σημασίας, να πληροφορούν την ενδιαφερόμενη επιχείρηση ότι η ενίσχυση έχει χαρακτήρα ήσσονος σημασίας, να ενημερώνονται πλήρως για τις άλλες ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που λήφθηκαν τα τρία τελευταία χρόνια και να εξακριβώνουν προσεκτικά ότι η νέα ενίσχυση ήσσονος σημασίας δεν οδηγεί σε υπέρβαση των ανωτάτων ορίων των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας. Η τήρηση των ανωτάτων ορίων μπορεί να εξασφαλίζεται, εναλλακτικά, μέσω κεντρικού μητρώου.

(10) Λαμβανομένης υπόψη της πείρας που έχει αποκτήσει η Επιτροπή, και ιδίως της συχνότητας με την οποία είναι γενικά αναγκαία η αναθεώρηση της πολιτικής για τις κρατικές ενισχύσεις,

▼B

κρίνεται σκόπιμο να περιοριστεί η περίοδος εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Σε περίπτωση λήξης του παρόντος κανονισμού χωρίς παράταση της ισχύος του, τα κράτη μέλη θα έχουν περίοδο προσαρμογής έξι μηνών για τα καθεστώτα ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό. Στο πλαίσιο της ασφάλειας του δικαίου, ενδείκνυται να διευκρινιστεί η επίπτωση του παρόντος κανονισμού σε ενισχύσεις που χορηγήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε ενισχύσεις που χορηγούνται σε επιχειρήσεις ►M2 στον τομέα της γεωργίας ◄, με εξαίρεση:

α) τις ενισχύσεις, το ποσό των οποίων καθορίζεται με βάση την τιμή ή την ποσότητα προϊόντων που τίθενται στην αγορά·

β) τις ενισχύσεις σε δραστηριότητες που σχετίζονται με εξαγωγές, δηλαδή τις ενισχύσεις που συνδέονται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, με τη δημιουργία και τη λειτουργία δικτύου διανομής ή με άλλες τρέχουσες δαπάνες που συνδέονται με την εξαγωγική δραστηριότητα·

γ) τις ενισχύσεις που χορηγούνται υπό τον όρο χρησιμοποίησης εγχώριων προϊόντων αντί για εισαγόμενα.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) ως «επιχειρήσεις του γεωργικού τομέα» νοούνται επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στην παραγωγή ►M1 ——————— ◄ γεωργικών προϊόντων·

2) ως «γεωργικά προϊόντα» νοούνται τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα I της συνθήκης, ►M2 πλην των αλιευτικών προϊόντων και των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας όπως ορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου. ◄

▼M1

_____

▼M2

_____

▼B

Άρθρο 3

Ενισχύσεις *ήσσονος σημασίας*

1. Μέτρα ενίσχυσης θεωρούνται ότι δεν ανταποκρίνονται σε όλα τα κριτήρια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης και, συνεπώς, δεν υπόκεινται στην υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται από το άρθρο 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

2. Το σύνολο των ενισχύσεων *ήσσονος σημασίας* που χορηγούνται σε οιαδήποτε επιχείρηση δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των 3 000 ευρώ σε περίοδο τριών ετών. Το ανώτατο αυτό όριο εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τη μορφή ή τον επιδιωκόμενο στόχο της ενίσχυσης.

▼B

Το σωρευτικό ποσό που χορηγείται με τον τρόπο αυτό σε διάφορες επιχειρήσεις στον γεωργικό τομέα δεν υπερβαίνει την τιμή που ορίζεται ανά κράτος μέλος στο παράρτημα I, σε οιαδήποτε περίοδο τριών ετών.

▼M2

_____

▼B

3. Τα ανώτατα όρια που αναφέρονται στην παράγραφο 2 εκφράζονται ως επιχορήγηση σε μετρητά. Σε όλες τις περιπτώσεις χρησιμοποιούνται ακαθάριστα ποσά, δηλαδή προ άμεσων φόρων. Εφόσον η ενίσχυση χορηγείται με μορφή άλλη από την επιχορήγηση, το ποσό της ενίσχυσης είναι το ακαθάριστο ισοδύναμο της ενίσχυσης.

Οι ενισχύσεις που καταβάλλονται σε πολλές δόσεις ανάγονται στην αξία τους κατά τον χρόνο χορήγησής τους. Το επιτόκιο που χρησιμοποιείται για την προεξόφληση αυτή και για τον υπολογισμό του ποσού μιας ενίσχυσης σε περίπτωση δανείου με ευνοϊκούς όρους είναι το επιτόκιο αναφοράς κατά το χρόνο χορήγησης.

Άρθρο 4

Σώρευση και έλεγχος

1. Όταν ένα κράτος μέλος χορηγεί ενίσχυση ήσσονος σημασίας σε μία επιχείρηση, την ενημερώνει ότι η ενίσχυση έχει χαρακτήρα ήσσονος σημασίας και λαμβάνει από την ενδιαφερόμενη επιχείρηση όλες τις πληροφορίες σχετικά με άλλες ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που αυτή έχει λάβει κατά τα προηγούμενα τρία χρόνια.

Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγήσουν νέα ενίσχυση ήσσονος σημασίας μόνον αφού εξακριβώσουν ότι η ενίσχυση αυτή δεν αυξάνει το ανώτατο ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που λήφθηκαν κατά τη σχετική τριετή περίοδο σε επίπεδο που υπερβαίνει οιοδήποτε από τα ανώτατα όρια που ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2.

2. Εάν κάποιο κράτος μέλος έχει δημιουργήσει κεντρικό μητρώο ενισχύσεων ήσσονος σημασίας στο τομέα της γεωργίας ►M2 ————— ◄, το οποίο περιέχει όλες τις πληροφορίες σχετικά με τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και έχουν χορηγηθεί από οιαδήποτε αρχή του εν λόγω κράτους μέλους, η υποχρέωση που διατυπώνεται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζεται πλέον από τη χρονική στιγμή κατά την οποία το μητρώο καλύπτει περίοδο τριών ετών.

3. Τα κράτη μέλη καταγράφουν και συγκεντρώνουν όλες τις πληροφορίες που σχετίζονται με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Τα μητρώα αυτά περιέχουν όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για να αποδειχθεί ότι έχουν τηρηθεί οι όροι του παρόντος κανονισμού. Τα μητρώα που αφορούν μεμονωμένη ενίσχυση ήσσονος σημασίας διατηρούνται επί δέκα έτη από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε η ενίσχυση και εκείνα που αφορούν καθεστώς ενισχύσεων ήσσονος σημασίας επί δέκα έτη από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε η τελευταία μεμονωμένη ενίσχυση δυνάμει του καθεστώτος.

Μετά από γραπτή αίτηση της Επιτροπής, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος της παρέχει, εντός 20 εργάσιμων ημερών ή εντός μεγαλύτερης περιόδου που ορίζεται στην αίτηση της Επιτροπής, όλες τις πληροφορίες που η τελευταία θεωρεί αναγκαίες για να εκτιμήσει εάν έχουν τηρηθεί οι όροι του παρόντος κανονισμού, ιδιαίτερα όσον αφορά το συνολικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που έχουν ληφθεί από οιαδήποτε επιχείρηση και από το σύνολο του τομέα της γεωργίας ►M2 ————— ◄του οικείου κράτους μέλους.

▼B

Άρθρο 5

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε ενισχύσεις που έχουν χορηγηθεί πριν από την έναρξη ισχύος του, εφόσον πληρούν τους όρους που αναφέρονται στα άρθρα 1 και 3. Οι ενισχύσεις που δεν πληρούν τους όρους αυτούς αξιολογούνται από την Επιτροπή σύμφωνα με τα σχετικά πλαίσια, κατευθυντήριες γραμμές, ανακοινώσεις και δηλώσεις.

2. Τα καθεστώτα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού εξακολουθούν να καλύπτονται από το ευεργέτημα του παρόντος κανονισμού κατά τη διάρκεια περιόδου προσαρμογής έξι μηνών από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 6, δεύτερο εδάφιο.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου προσαρμογής, τα καθεστώτα αυτά μπορούν να εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται βάσει των όρων του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 6

Έναρξη και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2005.

Εκπνέει στις 31 Δεκεμβρίου 2008.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Σωρευτικά ποσά για τον τομέα της γεωργίας ανά κράτος μέλος όπως αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2:

(σε EUR)

BE	22 077 000
DK	27 294 000
DE	133 470 000
EL	34 965 000
ES	106 755 000
FR	195 216 000
IE	17 637 000
IT	130 164 000
LU	789 000
NL	62 232 000
AT	17 253 000
PT	17 832 000
FI	11 928 000
SE	13 689 000
UK	72 357 000
CZ	9 696 000
EE	1 266 000
CY	1 871 100
LV	1 686 000
LT	3 543 000
HU	16 980 000
MT	474 000
PL	44 895 000
SI	3 018 000
SK	4 566 000

▼M2

—————